

చరిత్రకారుడు అంటే

చరిత్రకారుడు విస్మృతికి విరోధి, గతానికి సాక్షి, భవిష్యత్తుకు సంచాలకుడు. కనుక చరిత్రకారుడు నిక్కచ్చిగా, నిజాయతీగా, నిష్పక్షికంగా ఉండాలి. అలాగే ఆవేశోద్దేకాలకు దూరంగా, రాగద్వేషాలకు, స్వార్థమోహాలను అంటని వాడుగా ఉండాలి. సత్యానికి కట్టుబడి ఉండాలి, సత్యం చరిత్రకు తల్లి వంటిది.

ఈ వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, పురాణాలు ఇవి అన్ని నిజంగా ఊహగానాలు, మూర్ఖుల అర్థరహితమైన వాగుడు, పిచ్చి వాళ్ల వెర్రి మొర్రి ప్రేలాపణలు. కనుక ఒక మానవ సమస్యకు సంబంధించి సహజ వివరణ కోసం అన్వేషించే చరిత్రకారుడికి వేద, ఉపనిషత్, పురాణాలు అన్ని ఒట్టి పనికిమాలిన చెత్త.

పాండిత్య ప్రకర్షలోనూ, పచ్చి పనికిమాలిన తనంలోనూ బ్రాహ్మణాలకు సాటి వచ్చేది ఎక్కడా లేదు. వాటిలో ఆకట్టుకునే ఆలోచనలకు, నిర్భక భావ ప్రకటనలకు, గట్టి హేతుబుద్ధికి, విచిత్రమైన సాంప్రదాయాలకు లోటు లేదు. అవి తలలేని ప్రతిమ తాలూకు శకాలాల వంటివి. ఇత్తడిలోనో, సీసంలోనో పొదిగిన వెలలేని రత్నాలాంటివి. వాటి సాధారణ స్వభావం నిస్సారమైన మరియు మసక గొప్పతనం, పురోహితుల అహంకారం, ప్రాచీన పాండిత్యం ద్వారా గుర్తించవచ్చు. దేశం యొక్క నూతన మరియు ఆరోగ్యవంతమైన అభివృద్ధిని పూజారి వర్గ కళా నైపుణ్యాలు మరియు వారి మూఢనమ్మకాలు ఎంత త్వరగా దెబ్బతిస్తాయో చరిత్రకారుడు తెలుసుకోవటం చాలా ముఖ్యం.

చరిత్రకారుడు ఈ పుక్కిట పురాణాలను చెత్త కుప్పలో వేసి దుమ్ము పట్టుకు పోయిన చరిత్ర పుస్తకాలను బయటకు తీసి మీకు పట్టిన దుమ్మును వదిలించుకోండి.

మీ
నాగబుద్ధ.